

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1152

13.04.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 18

Následky: Kriminalizace a trestní stíhání v USA

Ale je toho víc! Po mém návratu do Ameriky mě americká vláda prohlásí za "usvědčeného zločince" a pokusí se mě zavřít do vězení!

Po svém odsouzení za myšlenkový zločin v Německu v roce 1976 jsem se svého amerického advokáta zeptal, zda to má v USA nějaké právní důsledky. Bylo mi řečeno, že ne. Za prvé, jednalo se o zahraniční odsouzení. Za druhé, bylo to za činnost, která je výslovně chráněna prvním dodatkem. Později jsem bez problémů získal zbrojní průkaz.

Když jsem se v roce 1999 vrátil do Ameriky, můj starý zbrojní průkaz už neplatil. Vyplnil jsem tedy novou žádost.

Když jsem si přečetl otázku, zda jsem "odsouzený zločinec", vzpomněl jsem si na slova svého právníka. Přesto jsem se cítil nesvůj. "Výklady" se mohou v průběhu času měnit a také se mění. Přesto šlo o principiální záležitost.

Můj postoj byl (a zůstává) následující: *Říct politickému vězni, že je usvědčený zločinec, je jako říct oběti znásilnění, že je čoura, protože měla sex mimo manželství. Je to nehoráznost! Je to hanebné! Ještě horší je, když vláda požaduje, aby se oběť sama očernila pod hrozbou křivého obvinění a uvěznění!*

Na tuto otázku jsem odpověděl: "Ne!"

Následovalo toto.

Jaro 1999. Federální vláda USA mě prohlašuje za "odsouzeného zločince" pouze na základě mého "německého odsouzení" za legální vydávání novin v Americe! Zahajují právní kroky proti tomu. Případu se ujímá Americká unie občanských svobod (ACLU).

30. července 1999. Místní soud zamítá mé odvolání proti zamítnutí žádosti o vydání zbrojního průkazu, ale otázku prvního dodatku ponechává bez odpovědi. Právní poradce policie je 31. července citován v článku na titulní straně místního tisku, že by se tento případ mohl dostat až k Nejvyššímu soudu USA.

O několik let později se k Nejvyššímu soudu USA dostal jiný případ. Ten tuto otázku "vyřešil" v pozitivním slova smyslu. To však nutně neznamená, že se to nemůže opakovat. Navíc by mohlo dojít k obvinění z "křivé výpovědi" i tak!

17. srpna 1999. ACLU se odvolává k okresnímu soudu v Lancasteru i k ministerstvu financí.

15. října 1999. Okresní soud zamítl mé odvolání z technických důvodů. Kupodivu ani já, ani můj právní zástupce nejsme informováni až do následujícího týdne. Advokát ACLU začíná připravovat další odvolání.

4. listopadu 1999. Poté, co jsem se dozvěděl o zatykači, jsem se přihlásil na lincolnské policii. Jsem formálně obviněn z "trestného činu čtvrté třídy křivého svědectví" - trestá se pěti lety vězení a/nebo pokutou 10 000,00 dolarů - za nezveřejnění myšleného trestného činu "odsouzení" v Německu. Ještě téhož dne jsem propuštěn na kauci.

8. listopadu 1999. Deník *Lincoln Journal Star* otiskuje úvodník, v němž kritizuje místní úřady jako "příliš agresivní", protože podaly trestní oznámení dříve, než byly uspokojivě zodpovězeny ústavní otázky.

4. prosince 2001. Dvacet pět měsíců po obvinění začíná můj soudní proces, který končí za necelou hodinu zproštěním obžaloby.

Důležité! Tento případ byl zamítnut pouze z TECHNICKÝCH důvodů. NE na základě prvního dodatku!

Tento "přestupek" je podle německého práva "přestupkem" a nemá za následek

ztrátu občanských práv. (Nebraská státní policie později změnila znění žádosti, aby tuto formalitu obešla. Odsouzení za "křivé svědectví" by tedy mohlo být možné i dnes!)

Státní zástupce přivedl za 20 000 dolarů z peněz daňových poplatníků odborného právního překladatele, který pracoval pro Úřad pro zvláštní stíhání ministerstva spravedlnosti USA. Jeho specializací jsou "nacističtí váleční zločinci". Jeden čas byl jeho vedoucím dvojí občan USA a Izraele, který byl současně šerifem v Izraeli!

Tento "odborník" nedokázal jasně rozlišit mezi trestným činem a přestupkem! Pouze moje znalost německého práva a jazyka umožnila obhajobě toto zachytit. Poté jsme "znalce" donutili, aby tuto věc uznal. To bylo pro mou obhajobu zásadní. V opačném případě by pravděpodobně došlo k odsouzení a odvolání až k Nejvyššímu soudu USA - a možná i k vězení, zatímco by to všechno probíhalo (!)!

ACLU mě nemohla hájit, protože se jednalo o "trestní", nikoli "občanský" případ. Měl jsem veřejného obhájce. Tuto technickou chybu jsem musel vychytat sám. Pak jsem se mu o tom musel *opakovaně* zmínit, než souhlasil, že je to životaschopný bod.

Hrozba pro nás všechny

Představte si následující scénář.

*Americká vláda vám upírá právo volit nebo vlastnit střelnou zbraň na základě toho, že jste odsouzený zločinec!.. kvůli tomu, že jste **byli** před lety v **cizí zemi odsouzeni za přestupek** podobný **držení křesťanské bible** v **muslimské zemi**!*

Nebo proto, že se cizí vládě nelíbí vaše webová stránka se sídlem v USA, prohlásí se za jurisdikci a odsoudí vás za myšlenkový zločin!

Ano, a protože jste neuvedli své odsouzení za trestný čin v žádosti o povolení k držení zbraně, jste zatčeni a obviněni z trestného činu křivé výpovědi!!!

To se může stát i vám! Můj vlastní případ to dokazuje! Z právního hlediska se tyto případy neliší od mého.

Zkombinujte to s nedávným odhalením "Velkého bratra" a máme tu pěkně děsivý scénář!

Kapitola osmá

Nové tisíciletí

Po návratu do Ameriky jsem byl potěšen pokrokem, kterého bylo dosaženo v době mé nepřítomnosti. Pokračoval jsem tedy v delegování a věnoval jsem většinu svého času jiným činnostem.

Jednou z těchto činností bylo *mentorování*. Našel jsem v tom velké osobní uspokojení. Tito mladí lidé byli mnohem chytřejší než já v jejich věku. Někteří z nich určitě dosáhnou mnohem více než já. Cokoli, čím jsem mohl přispět k jejich rozvoji, představuje můj skromný dar potomkům.

Postupem času nahradil bulletin malý formát. Poté zpravodaj nahradily webové stránky. Naproti tomu vydávání knih přežilo, a dokonce se značně rozšířilo. V době našeho největšího rozmachu těsně před nástupem velké recese jsme za jediný rok vydali přibližně 100 nových knižních titulů.

60 000 000 návštěv webových stránek

Úplně první webové stránky, které jsem kdy vytvořil (v lednu 2000) a spravoval, byly pro naši organizaci.

Původně jsem se do tohoto oboru vůbec nechtěl pustit. Mám jen velmi malé vlohy pro cokoli technického nebo mechanického. Ale ostatní dobrovolníci se na to vykašlali a já musel nastoupit. Ať se vám to líbí nebo ne.

Neochotně jsem tedy začal pátrat po tom, jak si v této oblasti osvojit alespoň *minimální* úroveň dovedností.

Moje první webová stránka měla v prvním roce více než dva miliony návštěv, ve druhém roce deset milionů návštěv a ve třetím roce dvacet milionů návštěv! O několik let později dosáhl vrcholu šedesáti milionů návštěv ročně!

Vzhledem k obrovskému objemu se šířka pásma rychle stala velkým nákladovým problémem. Proto jsme se velmi brzy stali "přeprodejci webových stránek". Tímto způsobem jsme získali velkoobchodní ceny serveru. Nakupovali jsme účty webových stránek ve velkém, některé jsme dále prodávali, některé darovali a zbytek jsme použili na experimentování.

O několik let později nám jeden ze tří největších serverů v USA oznámil, že patříme mezi deset nejlepších prodejců webových stránek na světě!

Samozřejmě, že když jsem tuto webovou stránku vytvořil poprvé, adepti se na ni dívali svrchu. Design byl příliš jednoduchý a prostý. Chyběly mu zvonky a píšťalky. Zjevně šlo o práci řadového amatéra.

Pravda. Byla to práce amatéra. Podle obecně uznávaných měřítek byla nekon-

venční. Ale fungovalo to!

Tento návrh byl navržen ze čtyř důvodů:

Za prvé, můj přístup jako *přímého obchodníka, který není počítačovým odborníkem* nebo běžným *designérem webových stránek*.

Častou chybou dnešní doby je, že tvorbu a údržbu webových stránek jednoduše svěříme počítačovému odborníkovi nebo webdesignérovi. Výsledkem je web, který vypadá jako umělecké dílo, ale nepřináší optimální výsledky.

Nejhorší na tom je, že se tento úskok často neopraví. Nikdo si nedostatku nevšimne, protože web vypadá skvěle! Podobá se to krásné ženě, která je ve skutečnosti sériový vrah. Většina tvůrců webových stránek jsou "umělci". Nikoli "vědci" jako primí marketéři. Přemýšlejte o tom takto: Van Gogh byl skvělý malíř, ale najali byste si ho na stavbu mostu?

Za druhé, můj výzkum *optimalizace pro vyhledávače (SEO)*.

Za třetí, *jednoduchost a standardizace metodiky*, která tak dobře fungovala v bulvárním provozu i jinde.

Za čtvrté, naši zaměstnanci mají velmi omezené počítačové dovednosti. (Počítačová mania si obecně chtějí hrát s nejnovějšími high-tech hračkami. Ne dělat "nudnou" práci.)

Utratili jsme spoustu peněz za počítačový animační program. Pak jsme najali profesionálního umělce, aby nakreslil tváře známých politiků z celého světa. Z nich jsme vytvořili počítačové animace, které si z nich utahovaly. Patřily k nim i hlavy států zpívající zakázané disidentské písně.

V jednu chvíli jsme pro naše webové stránky vytvářeli *dvě nové animace denně*. Jednu pro každý z našich dvou hlavních jazyků.

Měla to být jen první etapa mnohem ambicióznějšího projektu. Bohužel byl později odložen. Na policice na něj stále sedá prach. Ale není to v odpadkovém koši.

Najal jsem si konzultanta pro SEO.

Ne, aby práci vykonával sám, jak je zvykem. Ale aby *mě zaukoloval*. Tak bych v budoucnu mohl tento úkol vykonávat sám.

Pak jsem si založil DEN webových stránek a experimentoval s padesáti vyhledávacími výrazy. Každý den jsem sledoval a zaznamenával pozici na Googlu pro každý z nich. Dělal jsem to celé měsíce. VĚTŠINA těchto vyhledávacích výrazů se brzy objevila na první stránce a NĚKTERÉ byly na prvním místě.

V případě několika větších a významnějších webových stránek jsme statistiky webu sledovali *denně*. Později jsem tyto údaje zaznamenával, porovnával je s příjmy, analyzoval poměry a předpokládal růst návštěvnosti a příjmů.

Internet je v některých ohledech podobný *zásilkovému obchodu*. Až na to, že číslce za desetinnou čárkou se posunuly o několik míst. V zásilkovém obchodě

jsem byl zvyklý, že vpravo za desetinnou čárkou jsou jen tři nebo čtyři číslice. Ale na internetu jich bylo šest.

Největším problémem je kvalita. Internet je voyeurské médium. V dobách před internetem měli předplatitelé ke svému tištěnému vydání citový vztah. To se promítalo do konkrétní podpory ve formě dobrovolnické práce nebo darů. To v kybernetickém světě bohužel chybí.

Hitler v *Mein Kampf* uvádí: **Cílem propagandy je získat stoupence. Účelem stoupenců je propaganda.**

Na internetu však vládne svobodné sebeuspokojování. Hádat se na fórech nebo psát podnětné komentáře je ztráta času a úsilí. Mluvené slovo, nejlépe z očí do očí, je neskonale účinnější. Přesvědčily mě o tom praktické zkušenosti i pečlivé měření a analýza návštěvnosti webových stránek i zásilkových služeb tradičních tištěných médií.

Stará garda je připravena

Tři desetiletí po vzniku NSDAP/AO v roce 1972 nahradila "legální odnož" hnutí "ilegální odnož". Pololegální frontové skupiny a legální literatura nahradily podzemní buňky a ilegální literaturu. Velkou roli v tomto vývoji sehrál také internet.

Zahraniční základna se přesunula na sekundární podpůrné úkoly. Podobně jako při přechodu z aktivní služby do zálohy, i když jsme "političtí vojáci" na rozdíl od vojáků v konvenční vojenské službě.

Možná, že vládní útlak jednoho dne donutí hnutí vrátit se ke starému stylu podzemního odporu. Pokud se tak stane, nepřítel svobody najde naši starou gardu, která mu velmi ochotně a schopně "vytře zrak". My mu však "hlavu neuřízneme". Zůstaneme nenásilní.

Někdy ve vzdálené, možná ne tak vzdálené budoucnosti se ve Staré zemi, snad ve všech zemích, budou opět konat skutečně svobodné volby. Pak bude jen otázkou času, kdy tyrani padnou. Svobodná země pak může nastolit spravedlnost. Spravedlnost ani pomsta nespádají do našeho úkolu.

V případě potřeby disidenti opět změní taktiku. Vojáci v týlu se vrátí na frontu. Záložníci budou povoláni zpět do aktivní služby.

Byl bych poctěn, kdybych směl stát po jejich boku!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

